Ч. 269. Субота 16 (3) грудня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

На вчерашнім засіданю палати послів вела ся дальша дискусия над пильними внесенями в справі поліпшеня долі урядників державних.

Промавляв пос. Брайтер, котрий казав, що найжизненнійші справи не можуть бути залагоджені, бо Австрия хоче конче грати велику ролю в европейскім концерті. Нема майже дня, щоби посли не знаходили на своїх пульпітах меморияльів, петиций і просьб урядників державних всіх катеґорий, нема дня, в котрім би не являли ся депутациї урядників державних з просьбою о поліпшенє їх долі. Привилеєний парлямент не має однак порозуміня для жалоб урядників а правительство займає вигідне становище і каже, що не може нічого зробити, бо парлямент не хоче працювати. Правительство обмануло як палату так і урядників державних в справі податку від білетів зелізничих, котрого жадало з тим умотивованем, що платня діюрністів і емеритури вдовиць і сиріт старого стиля будуть з того управильнені. Дохід з того податку преліміновано на 11 до 12 міліонів, а платню згаданих двох катеґорий підвисшено лиш незначно. Зато побирає правительство з того податку річно звиш 16 міліонів. Що діє ся з тими грішми, то знають лиш п. міністер скарбу і п. міністер війни, котрі за тоті гроші, що належать ся помічникам канцелярийним і провізоричним слугам державним, устроюють демонстрацию фльот під Мітиленою.

Бесідник обговорював невдоволенє, яке настало серед слуг і урядників державних, та казав, що они наконець знеохочені покинуть дорогу просьб і депутаций а подружать ся з політикою діла. Вчерашна бесіда п. міністра скарбу викличе ще більше невдоволенє серед урядників державних. П. міністер хоче такими бесідами зробити з Австриї Росию. Наконець поставив бесідник формальне внесенє, щоби голосованє відбуло ся поіменно.

Опісля промавляв пос. Штайнер (христ. социяліст), що полемізував з вчерашною бесідою міністра фінансів та заявив, що його партия буде голосувати за пильними внесенями. В тім самім дусї промавляв також і пос. Маццорана (Італіянець).

Опісля промавляв пос. Ґломбіньский і казав, що в першім ряді треба увзглядити прагматику службову. Хоч і як трудно уложити таку прагматику, держава однак мусить постарати ся, щоби сполучити в цілість почутє права з почутєм обовязку у урядників, бо лиш такі урядники можуть відповідати своїй задачі. Треба признати, що найширші круги урядничі знаходять ся у великій нужді економічній а їх платня не стоїть в ніякім відношеню до видатків, які суть наслідком висшої ціни артикулів поживи, більших податків, чиншів за помешканя і ростучих довгів. Нічо дивного, коли урядники звертають ся до держави о поміч, бо й держава через подвисшенє податку домового та иньших вплинула на підвисшенє ціни помешкань і артикулів поживи та витворила труднійші для урядників услівя житя. Пос. Ґломбіньский жадав підвисшеня додатку активального, вчисленя его до емеритури і до зниженя літ служби до 35. Подрібно обговорював бесідник відносини у Львові, де они такі як у Відни. Длятого що держава не причинила ся так як треба з помочию на необходимі інвестициї, громада міста Львова мусіла піднести додаток громадский до податку домово-чиншового а то викликало подорожінє помешкань і відбило ся на урядниках. Бесідник промавляв наконець за признанем додатку на дорожню для урядників у Львові і в Кракові.

Пос. Роттер підпирав жаданя попереднього бесідника. Зниженє літ служби на 35 літ не буде так богато коштовати. Бесідник обговорював відтак положенє урядників у Львові, Перемишли й в Кракові. Бесідник говорив відтак о аванcї урядників і казав, що часто не

14.

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґґа — зладив К. Вербин.

(Дальше).

В подібний спосіб веде ся робота і в иньших копальнях того округа. Та й в підземних добувають руду сталеві лопати а поїзди відвозять єї до Дюлют. Там перебирають єї на пароходи, що возять лиш руду, а они відставляють єї головно до Клевленд над озером Еріє, де єсть головна торговля рудою. В Клевленд платять пересїчно по 13 К за тонну. Перевіз з копалень до Дюлют коштує 3 К 75 с. за тонну, звідтам до Клевленд 3½ К, а з Клевленд до Пітсбурґа знов 3 К 75 с. Взагалі взявши ціна руди в Америці значно упала. В 1873 роцї платило ся н. пр. за тонну такої руди, що придатна на бессемерску сталь, 58 К а в 1898 р. вже лиш 12—14 К. Для порівнаня треба тут згадати, що добутє одної тонни руди в так богатих льотаринґских копальнях коштовало в тім самім часї 2 К 30 с., а в люксембурґских копальнях платило ся під конець минувшого століття по 13 К за метричну тонну.

Добуванє руди в сторонах над Горішним озером підносить ся з кождим роком дуже значно. В самій копальни Магонін збільшало ся добуванє від 1898 о яких 50 до 80 процент річно, а де конець тому збільшуваню, годі предвидіти, тим більше що американьске правительство підпирає зелізний промисл всякими можливими способами. Так н. пр. мусять тоті кораблї, що перевозять руду, щоби дістати ся з Дюлюта до Клевленд, спускати ся з високого уровеня Горішного озера на значно низший уровень Гуроньского озера. То відбуває ся за помочию величезних спустів коло порогів і водоспадів Sault St. Marie. Правительство казало побудувати тоті спусти і само ними завідує. Але замість наложити за перехід через тоті спусти високе мито, дозваляє правительство всїм кораблям з рудою переходити через них без всякої оплати. Який то примір для не одного европейского правительства, котре всякий рух перевозовий утрудняє зараз величезними оплатами і тим збільшає ціну та спиняє всяку конкуренцию. Так самі европейскі правительства улекшують Американцям їх промисловий розвиток та запанованє над цілим сьвітом, котрого так боять ся, а котре преці не так страшне, як оно комусь здає ся.

6. Пітсбурґ.

Коли я недавно тому вертав з моєї подорожи на виставу на пишнім пароходї гамбурґско-американьскої лїнії назад до Европи, розмавляли пасажири, що їхали разом зі мною, вечером в сальоні для курців о своїх вражінях у великих Сполучених Державах. Один не міг собі нахвалити вистави з єї величезними палатами; другий, що об'їздив був всю цілеччину, вихвалював страшенно велику сїть зелїзниць, далеко більшу як в цілій Европі; третий уважав за найбільше американьске чудо високі на двайцять до трийцять поверхів „дерихмари“ а у четвертого найбільшим чудом був той величезний міст, що коло Ню-Йорку веде через Гудзон та Норт Рівер. Бесіда зійшла на рух перевозовий по ріках, на величезні пароходи на озерах, на уладженя портові, винаходи машин і т. д.

Слухало ся тої розмови так як тої, коли люди вийдуть з якогось представленя в театрі і вертаючи домів, розмавляють про гру акторів, про ефект декораций і т. и., на що они дивили ся і що подивляли. Дуже мало хто з них подумає о тих машиністах поза сценою і під сценою, о техніках і конструкторах, котрі то все зробили. Та й американьский всесьвітний театр, такий, як він представляє ся подорожним, має таких конструкторів та машиністів, а то, що називає ся „підсценою“, де они працюють, то Пітсбурґ.

Кожде з тих чудес, про котрі розмавляли тоті пасажири, що їхали зі мною, веде в послїдній, або як хто хоче, в першій лїнії до Пітсбурґа. Тоті величезні палати на виставі в Ст. Люіс, найбільші, які коли небудь виставлено, вийшли своєю сталевою клїтию з Пітсбурґа. Тоті сталеві дороги, які поклали Єнкіси через свою цілеччину і котрими полїнїювали американьску мапу мов би яку підкладку до писаня, походять з Пітсбурґа. Сталеві двигарі і цїлі сталеві рами, що держать тоті сягаючі аж до хмар будівлї в Ню-Йорку і Чікаґо, повідливано, вивалковано і виковано в Пітсбурзї; з пітсбурґскої сталї зроблені тоті височезні мости в Ню-Йорку, попід котрі можуть перепливсти найбільші пароходи, і сталева клїть, з якої они зложені, корабельні шруби, грубі панцирні плити военних кораблїв походять з Пітсбурґа.

заслуга, не здібна голова, але широкі плечі рішають в сїй справі. Бесїдник апелював наконець до правительства, щоби як найгорячійше заняло ся сею справою, щоби до многих „за пізно“ в Австриї не прилучило ся ще одно „за пізно“. — Відтак забрав голос пос. Ствертня і промавляв насамперед в інтересї урядників а відтак заняв ся справами персоналу зелїзниць державних, котрий особливо в Галичинї показав богато терпеливости. Два суть головні жаданя персоналу зелїзниць державних: 1) признане 20% додатку на дорожню і 2) підвисшене кватирового. Правительство повинно поспішити зі щедрою помочию для урядників і персоналу зелїзничого.

По промові пос. Пахера приступлено до голосованя. Відкинено пильність внесень Штравхера і Шрайтера а принято пильність внесень Гофера, Гоффманна і Слями о вчислене урядникам державним додатку активального до емеритури, в справі управильненя платнї урядників державних і заведеня 35 лїт служби. Остаточно ухвалено всї внесеня і резолюциї комісиї буджетової, з порученем, щоби як найскорше предложила звіт.

Опісля приступлено до нарад над предложенем закона о маринарцї торговельній. Промавляв насамперед пос. Штернберґ а відтак др. Колїшер, котрий обговорював обширно дотеперішний спосіб субвенционованя пароходної плавби і зазначив, що Льойд не сповняє своєї задачі. Під конець засїданя заінтерпелював пос. ґр. Шептицкий президента палати, чи готов поробити відповідні кроки, щоби на засїданях Ради державної по сьвятах стануло на першім місци порядку дневного предложене о урядниках приватних. Президент відповів, що вволить тому жаданю.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — До ситуациї на Угорщинї. — Події в Росиї. — З Македониї.

Іменем руского клюбу Ради державної були ві второк перед полуднем посли Романчук, Барвіньский і Николай Василько у п. президента міністрів бар. Ґавча з запитанем, чи то правда, що, як ходить чутка, правительство хоче предложити для Галичини загальне але посередне право виборче. Бар. Ґавч заявив на то, що він не в силї на предложене єму питанє дати якусь певну відповідь і мусить того рода питаня відклонити, бо він постановив не давати перед січнем взагалї ніякій партиї ніякого поясненя о подрібностях свого проєкту реформи виборчої. Безпосередно по тій конфереції згаданих трох послів з президентом міністрів зійшов ся руский клюб на нараду і постановив розпочати акцию у партий парляментарних в тім напрямі, щоби виступлено против всякого змаганя установляти для якогось коронного краю виїмку що до права виборчого.

Є. Вел. Цїсар принимав оногди в полудне — як ми то вже доносили — депутацию галицкого сойму в справі Вавелю. П. Маршалок краєвий виголосив до монарха довшу промову по польски, дякуючи за то, що Монарх зволив вибрати свою резиденцию в Кракові і позволити, щоби часть замку була ужита на музей історичних памяток народу польского. Монарх висказав своє вдоволенє, що міг увзглядняти чувства польского народу і розмавляв опісля з п. Маршалком о дїяльности галицкого сойму. Є. Вел. Цїсар розмавляв ще й з другими членами депутациї та звернув ся до пос. Крамарчика. П. Маршалок представив Монарсї пос. Крамарчика яко посла, котрий ревно займає ся справами соймовими і дуже остро критикує театр.

В комісиї буджетовій дав п. Мінїстер фінансів пояснене о сумах, які з австрийского і угорского буджету видано в трох послїдних роках на надзвичайні цїли войскові. З того показує ся, що від 1902 до 1904 включно видано 53 міліонів на справлене нових гавбіц і доповнене узброєня войска, а в 1905 р. видано 22,500.000 корон по части на доповнене узброєня а по більшій части на цїли воєнної маринарки.

Як зачувати, послїдна авдиенция угорского президента мінїстрів у Цїсаря мала на цїли, що зробити в день 19 грудня, взглядно як на той день приготовити ся. Розходило ся о то, що зробити з предложенем в справі реформи виборчої. Коли би той проєкт згаданого дня предложено палатї послів, а відтак єї відрочено, то се не мало би ніякої цїли. Бар. Феєрварі, кажуть, рішив ся оголосити свій проєкт скорше. Може бути, що обговорювано також, під якими услівями коалїция могла би обняти правлїнє, бо суть ознаки, що она готова до того, а навіть сам Кошут рад би знайти якийсь вихід з теперішної ситуациї. Тому то противники мирного залагодженя конфлїкту виступають тепер дуже остро против Селя і Кошута.

Хаосови в Росиї нема кінця та й не видко єго. Коли би повірити вістям, які надходять через Берлин, Париж і Льондон, то в Росиї заносить ся таки вже на добре на велику збройну революцию, до котрої приступила би також і значна часть армії. В Петербурзї, Москві, Курску, Києві і многих инших ґарнїзонах бунтує ся войско. З Києва — о скілько правди на тім, не знати — доносять, що там вибух новий бунт войсковий, в котрім взяла участь майже половина залоги. Підчас бійки з козаками згинуло з обох сторін богато людий. Виходяча в Москві „Жизнь“ доносить: В Києві ворушить ся знову серед войска. На улицях вояки братають ся з студентами і робітниками та перепрашають людий, що підчас розрухів стріляли до них. Два полки з музикою попереду разом з робітниками устроїли похід через місто без всякої перешкоди.

З Петербурга доносять дорогою через Ейдкуни: Ситуация зовсїм не змінила ся. Страйк урядників почтових і телеґрафічних тревює дальше. Лиш в декотрих місцевостях а між тими також і в Петербурзї страйк по части устав. В Ризї почта, телеґраф і зелїзниця страйкують. Всї склепи позамикані. Трамвай і дорожки не курсують. Водопроводи і заведеня електричні та ґазове обняті страйком.

Із Солуня доносять, що тамошна полїция викрила новий замах болгарского комітету, приготовлюваний на місто. З Софії наспіли вже посланники, котрі мали виконати замах. В містї настало велике занепокоєнє, тим більше, що полїция знайшла приготовлені бомби. Сим разом болгарскі заговірники мали завзяти ся на войско і лагодили замахи головно против него.

Новинки.

Львів, дня 15-го грудня 1905.

— **Зміни в староствах.** П. Мінїстер справ внутрішних поручив старостї Леон. Попелеви управу староства в Товмачи, старостї Юл. Пападиевичеви

Тоті величезні крани до обертаня в пристанях, бистроумно придумані машини в округах промислових, все а все то зроблене з пітсбурґской сталї. Зелїзні обручі, котрими повязані міліони вантухів бавовни з полудневих сторін, виробляють в Пітсбурзї що року в довготі тисячів кільометрів; а то також пітсбурґска сталь, з котрої сотки фабрик в Америцї виробляють льокомотиви, зелїзничі ваґони, машини рільничі, машини до шитя та всїлякі инші предмети, які лиш можна собі подумати аж до найтоньшої іголки та найменшої шрубки в годиннику. У кождого шевця шило з пітсбурґскої сталї, кождий тесля забиває пітсбурґскими молотками пітсбурґскі цьвяхи, кождий чоловік в Сполучених Державах ходить в черевиках, в котрих обцаси набиті пітсбурґскими штифтиками.

Той Пітсбурґ то справдешна чародійна кузня, найбільше зелїзне місто на цїлій земли, де річно яких 12 міліонів тон руди перерабляють на зелїзо і сталь. Сам Пітсбурґ і єго охрестність виробляють річно половину тілько сталї, що цїла Франция! Пітсбурґскі шини проложили дорогу паровому коневи аж до полудневого Мехіка та до далекої Аляшки аж поза підбігуновий рівнобіжник; на пітсбурґских шинах котять ся нинї льокомотиви з Філядельфії в Японії та Манджуриї а в цїлім сьвітї з'уживають тепер річно тисячі міліонів фунтів пітсбурґских дротяних цьвяшків.

Міліони тон сталевих шин, сталевих бильнів, бляхи, плит, двигарів і т. д. розходять ся що року з Пітсбурґа по цїлім сьвітї а кождого робочого дня наладовують пітсбурґскими товарами вісїм до девять тисячів ваґонів. Цїла продукция сего одного міста виносила в 1903 роцї на вагу 70 міліонів тон, а щоби то все нараз забрати, треба би два і пів міліона ваґонів! Як би із всїх тих ваґонів можна зложити один поїзд, то він був би довгий на 12500 кільометрів, отже такий, що зачинав би ся в Европі, десь н. пр. в Парижи, а кінчив би ся аж в Манджуриї, в Порт-Артурі!

Чоловікови аж голова крутить ся від тих величезних чисел, а все-таки они відповідають дійстности. Пітсбурґ, бачите, займає найперше місце під взглядом продукциї найважнїйших річий, яких промисл потребує, т. є. зелїза і вугля. Давнїйше говорено, що Пітсбурґ то американьский Бермінґем, але він вже давно перевисшив се анґлійске промислове місто, ба єго продукция перевисшає навіть так великі промислові держави як Франция і Бельґія!

А чому? Як то стало ся, що якраз в Пітсбурзї розвинув ся промисл так високо та що він не розширив ся на більші простори, лиш якраз обмежив ся на сей так поганий кусень земли? Бо-ж і поганий той Пітсбурґ, справдешне пекло, а коли нічною порою дивлю ся на него з котрогось із сусїдних горбів, то здає ся менї тодї, мов би я стояв на березї кратера гори Мон Пеле підчас вибуху, але такого Мон Пеле як цїлий нещасливий остров Мартиніка! З того зачарованого кітла глубоко підо мною курило ся з тисячів сольфатар а чорні хмари диму повисли були над ним грубою верствою. Крізь них сьвітили ся червоні як кров розтоплені маси зелїза, тут і там видко було жаріючу струю ляви, що випливала з горнил, або фантастичні штучні огнї, виходячі з бесемерских печий, котрі пускали високо в гору міріяди до білости розжарених искор; иноді бризнула ясносьвітячими искрами сталева маса, котру з силою розвалковували валки на плити або витисками з неї шини, або коли обробляли єї величезні парові молоти так, що аж земля підомною трясла ся, мов би єї підносила якась вульканїчна сила. По чорних, широких руслах рік сунулись зі свистом і шумом то сюди то туди пароходи з своїми червоними і зеленими сьвітлами; по многих мостах дуднїли і гуркотїли довжезні поїзди зелїзничі з білим сьвітлом в лїхтарнях при льокомотивах, а вікна осьвітлених ваґонів рисували серед темної ночи мов би довгі сьвітячі смуги. Над берегами і в самім містї сьвітили сь ясно електричні лямпи а їх яскраве сьвітло ще більше підносило зачорнену димом темноту — справдешний вулькан, але утворений людскою рукою, не на то, щоби нищити, але будувати для добра людий.

(Дальше буде).

управу староства в Рончицях, старості д-рови Богусл. Амброзевичеви управу староства в Ниську, покликав старосту Йос. Яґошевского в Рончицях до службы в Намістництві, переніс старосту Евг. Свободу з Товмача до Мостиск і поручив управу староства в Мільци секретареви Намістництва Казим. Грабовскому.

— **Именоване.** П. Намістник іменував повітового комісаря Людв. Каспарі'ого місцевим комісарем для справ аґрарних з осідком у Львові.

— **Імматрикуляция на львівскім університеті** відбула ся вчера перед полуднем в авлі університетскій. Перед розпочатєм торжественного акту промовив в коротких словах до зібраних слухачів ректор др. Ґлюзиньский, вказуючи на приписи містячі ся в академичних законах, а відтак декан о. др. Жуковский приступив до імматрикульованя слухачів богословія. По тім відбула ся імматрикуляция слухачів медицини. На виділі богословскім імматрикульовало ся 131 слухачів, а на виділі медичнім 40, між ними 10 слухачок. Нині, рано і по полудни відбуде ся імматрикуляция слухачів прав, а завтра, в суботу, слухачів фільософії.

— **Дрібні вісти.** Населене міста Познаня числить після послідного спису 135.747 мешканців. — В Льондоні відбуде ся в 1906 р. австрийска вистава. Протекторат над тою виставою обійме анґлійский наслідник престола, кн. Уельский. — З Риму доносять до віденьских часописий, що з ватиканьскої бібліотеки украдено сими днями манускрипт, обіймаючий памятники папи Пія VII. списані в часі его увязнения в Фонтенбльо за пановання Наполеона I. — Вашинґтоньска палата послів ухвалила видати 11 міліонів долярів, т. є. звиж 55 міліонів корон на дальшу будову панамского каналу.

— **Відчит у Львові.** В суботу дня 16-го грудня о 6-ій годині відбуде ся в сали VI. кл. рускої ґімназиї (II. поверх) відчит дра Студиньского, професора університету на тему: „Сьвятий Николай в руских старинних оповіданях". Вступ 20 с., для молодіжи 10 с. Дохід призначений на удержанє обох приватних шкіл руского товариства педаґоґічного.

— **Страйк друкарских складачів** вибух в понеділок в Люблянї з причини цінника. Часописи того дна не вийшли. На зборах складачів в понеділок ухвалено вести обструкцию, наслідком чого вторкові часописи в Люблянї вийшли в зменшенім виді.

— **Славного скрипкаря** Віллї Бурместра, котрий тепер дає концерти у Львові, окрадено послідної середи. Именно з портфелю, де було 3000 корон, украдено 1000 корон в 7-ох банкнотах стокоронових і пятнайцятьох 20-коронових. Поліция глядає за злодієм.

— **Обмежене еміґрациї до північної Америки.** Відручне письмо президента Рузвельта до конґресу обговорює також справу еміґрациї. Президент вказує на то, що осягнене вдоволяючого розвязаня тої справи є неможливе задля відпорного становиска всїх пароходних товариств. Щоби обмежити число еміґрантів, здало би ся здержати еміґрацию через північні порти, а подати ій напрям через порти полудневі. Еміґрацию через Канаду і Мексик треба зовсім заборонити. Дальше треба строго перевести закони, які обовязують пароходні товариства, а головно перешкодити заохочуваню з їх сторони до еміґрациї. Дальше предкладає в своїм письмі Рузвельт, щоби скликати міжнародну анкету в ціли управильнения еміґрацийних справ і для запевнення основнїйших оглядин еміґрантів перед їх висиланєм із всїх країв. Ті предложеня викликав цїлий ряд жалоб північно-східних країв Сполучених Держав на наплив еміґрантів і на те, що еміґранти переповнюють міста, коли слабо залюднені краї полудневі домагають ся приросту робучих сил.

— **Огні.** Чотири селяньскі загороди упали сими днями жертвою пожару в Угнові. Шкода, в части обезпечена, виносить 7300 корон. — В Мушині вибух в ночи з 6 на 7 с. м. грізний пожар в домі коваля Івана Трицила, а розширивши ся на сусідні будинки, знищив чотири доми вартости кільканайцять тисяч корон. — В селї Зарудцях, львівского повіта, вибух onoгди в ночи пожар в хатї селянки Олени Хамової. В полуміни погиб муж Хамової, Михайло.

— **Нещастна пригода на зелїзници.** З Кракова доносять: Зелїзничим шляхом коло стациї Бонарка ішов ві второк рано 60-лїтний робітник Адам Лишка. Видко не бачив над'їзджаючого поїзду, бо машина так сильно его ударила, що він упав до рова і дуже тяжко покалїчив ся. Поїзд задержано і забрано раненого, аби завезти его до Кракова, але він по дорозї сконав.

— **Нещастна мати.** На передмістю Липска, Лїнденав, жие прачка, котра пережила своїх 17 дїтий. Послїдна еї дитина, син, погиб послїдними днями в африканьскій війнї з муринами.

— **Лїцитация образів.** В Парижи відбула ся сими днями лїцитация образів в палатї Кронїера, того славного „цукрового короля", котрий перед кількома місяцями, стративши кількадесять міліонів франків на цукровім краху, застрілив ся і тим способом уникнув кримїналу. Про ту лїцитацию пишуть: Вислїд продажи перейшов всякі ожиданя. Знатоки обчислили вартість образів на 2 міліони франків, а тимчасом перший день лїцитациї приніс 2,475.401 франків, а всї три дни звиж 9 міліонів. Образи доходили до дуже високої цїни. І так н. пр. образ „Бик на свободї" маляря Фраґонарда, що коштував Кронїера 11.000 франків, був тепер проданий за 35.000, портрет ритівника Шміда, куплений 1879 р. Кронїером за 4150 франків, продано тепер за 77.000 франків, а образ Фраґонарда „Любовний білет", який Кронїер купив за 110.000 франків приніс на лїцитациї аж 420.000 ф.! Той образ, купили торговельники образів Вільденштайн і Кремер, котрі певне зароблять на нїм що найменше сто тисяч франків, продавши его до Америки або Анґлїї. Всї тї образи коштували за житя малярів що найбільше по кількадесять франків.

Телеґрами.

Відень 15 грудня. В палатї послів розпочала ся нинї дискусия над провізориєю буджетовою. Предсїдателем комісиї прасової на місце ґр. Водзїцкого, котрий перейшов до палати панів вибрано в другім голосованю 16 голосами п. Івчевича (з Задари). Контркандидат пос. Єнджейович одержав 10 голосів.

Прага 15 грудня. Слїдство против проф. Масарика з причини его промови на якихсь зборах здержано в наслідок внесеня прокураториї державної.

Берлин 15 грудня. З Петербурга доносять через Ейдкуни: Тутешні часописи поміщають вісти про ворохобню серед саперів в Варшаві. В Люблинї вояки рязаньского полку піхоти устроїли манїфестацию з червоними прапорами. — Часописи доносять, що офіцири в Петербурзї намiряють утворити спілку і видавати в слїдуючім роцї поступову часопись войскову.

Берлин 15 грудня. З Петербурга через Ейдкуни доносять: Комендант крїпости Кушка в Закаспійскім краю доносить, що оаза Мерв знаходить ся у воєннім станї. Комунікация телеґрафічна і зелїзнича межи Мервом а Асхабадом перервана. В Кушцї спокій.

Париж 15 грудня. „Journal" доносить з Петербурга, що перший полк козаків збунтовав ся. — Залога в Харкові прилучила ся до революциї і прогнала офіцирів. В Казани збунтовала ся цїла залога.

Льондон 15 грудня. Бюро Райтера доносить з Токіо: Збори 8200 хіньских студентів ухвалили вернути до Хіни а 2000 студентів зараз виконало ту ухвалу і виїхало з Токіо. Причиною того було, що японьске правительство з причини неморального житя студентів завело деякі обмеженя. Хіньскі студенти задумують старати ся о основане університету в Тієнцині, де професорами були би Росияни, Нїмцї і Французи; Японцї, Анґлїйцї і Американцї мають бути виключені.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6 10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлі ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова. Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6 30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·25	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11 15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·0[illegible]	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12 45		„ Кракова, Відня
2 00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский есть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).